

Č. 10.445.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: I. Povinnost oznámiti úřadu do 14 dnů zcizovací jednání, které jest základem převodu nemovitosti, platí i při převezech, o nichž má strana za to, že dávce nepodléhají. — II. Pod předpis dávk. pravidel, že okolnosti, na jejichž základě si strana činí nárok na výhody, nutno uvést a prokázati v přiznání, spadá i nárok na osvobození od dávky.

(Nález ze dne 27. března 1933 č. 417.)

Prejudikatura: Boh. A 4274/24, 8465/30.

Věc: Emma J. v Nitře proti zemskému úřadu v Bratislavě o dávku z přírůstky hodnoty nemovitostí.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-lka ještě se dvěma spoluvlastníky pozemků, zapsaných ve vložkách ... poz. knihy kat. obce Nitry zažalovala druhé spoluvlastníky těchto pozemků u sedrie v Nitře na zrušení spoluvlastnictví; rozsudkem tohoto soudu z 24. října 1921 bylo této žalobě vyhověno, spoluvlastnictví zrušeno, a vysloveno, že strany jsou oprávněny, aby na základě tohoto rozsudku po jeho pravoplatnosti nařízení dražby žádati mohly. Důsledkem tohoto rozsudku byly výše uvedené pozemky dne 10.—12. března 1923 v dražbě prodány. St-lka byla dne 29. září 1927 obecním úřadem v Nitře vyzvána, aby podala přiznání k dávce. St-lka přiznání to nepodala. Platebním rozkazem starosty města Nitry z 15. října 1927 byla st-lce jako spoluzcizitelce pozemků prodaných Matildě M. a spol. z převodu toho vyměřena dávka z přírůstku s tím, že st-lka, která byla k podání přiznání vyzvána, během stanovené lhůty přiznání nepodala, a proto se vyměřila dávka na základě pomůcek, které měl vyměřovací úřad po ruce (§ 16 pravidel).

V odvolání k zastupitelstvu uplatňovala st-lka, že prodej dávce nepodléhá, poněvadž jde o nucenou dražbu. Obecní zastupitelstvo v zasedání dne 20. prosince 1927 odvolání to zamítlo s tím, že je tu prekluse, a dále i z důvodu, že se tu o dražbu nucenou nejedná, nýbrž jen o dražbu dobrovolnou.

Dalšímu odvolání okresní úřad v Nitře rozhodnutím ze 14. března 1928 vyhověl z toho důvodu, že řízení mělo se provést se všemi spoluvlastníky nemovitosti. Námitku, že by se jednalo o dražbu nucenou, zamítl. Z tohoto rozhodnutí podalo odvolání jak město Nitra, tak st-lka.

Zemský úřad v Bratislavě nař. rozhodnutím vyhověl odvolání obce, a odvolání st-lky zamítl s odůvodněním, že strana, ač řádně vyzvána, nepodala přiznání k dávce a proto se svým nárokem na osvobození podle § 16 prav. je prekludována. — — —

Stížnost namítá, že prekludována může býti pouze strana, která přiznávku podati jest povinna, této povinnosti však v daném případě nebylo, poněvadž šlo o převod nucenou dražbou, tedy o převod od dávky osvobozený. Této námitce nemohl nss přisvědčiti.

Podle § 16 odst. 1 dávk. prav. jest každý zcizitel povinen oznámiti do 14 dnů vyměřovacímu úřadu zcizovací jednání, jež jest základem

převodu (§ 1), uvést při tom veškeré skutečnosti pro vyměření dávky podstatné a připojit potřebné listiny v prvopise neb ověřeném opise. Na vyzvání vyměřovacího úřadu jest pak povinen ve lhůtě mu určené podati přiznání k dávce. Z předpisů těch patrně, že povinnost učiniti oznámení o převodu a na vyzvání úřadu podati pak přiznání k dávce postihuje zcizitele při každém převodu podle § 1, t. j. při každém převodu nemovitosti nebo podílu na nemovitosti, bez ohledu na to, zda převod ten po jeho názoru jest, či není dávce podroben. Jest to také zcela přirozeno, neboť otázka, je-li převod osvobozen čili nic, řeší se kladně teprve a jedině platebním rozkazem (§ 19 odst. 4). Povinnosti stanovené v § 16 uloženy jsou straně za tím účelem, aby bylo umožněno úřadu rozhodnouti o tom, je-li tu povinnost k dávce, čili nic. Odepře-li strana tuto zde stanovenou součinnost na řízení, činí tak na svoje riziko, a nemůže s úspěchem brániti se proti následkům nesplnění svých povinností, když názor její o osvobození převodu od dávky nepronikl. Nemůže proto st-ka z důvodu, že po jejím názoru převod byl osvobozen od dávky, dovozovati, že ji nepostihovala povinnost podati přiznání a že ji nemohly stihnouti ani důsledky, spojené podle § 16 s nepodáním přiznání. Z § 13 dávk. prav., stížností dovolaného, nelze pro sporný případ nic dovozovati, neboť předpis ten pouze označuje subjekt, který jest zavázán dávku platiti.

Podle § 16/2 prav. okolností, na základě kterých se činí při vyměřování dávky nárok na výhody, jest v přiznání uvést a hodnověrně prokázati, jinak k nim při vyměřování nebude hleděno. Pod ustanovení to spadá také nárok na osvobození od dávky (srovn. Boh. A 4274/24), a podle názoru vysloveného v nál. Boh. A 8465/30 záleží důsledek toho, že strana výhodu, na kterou si činí nárok, neuplatnila v přiznávce včas podané, v tom, že strana pozbývá vůbec nároku na onu výhodu, tedy v daném případě nároku na osvobození, takže nemůže pak vůbec ani namítati, že úřad nebral zřetele k záznamům spisů, z nichž vycházelo prý najevo, že jde o převod nucenou dražbou. Za tohoto stavu je pak bez významu, zda žalovaný úřad právem či nikoli prohlásil, že strana posléze uvedené okolnosti neprokázala.

Č. 10.446.

O b e c n í p o p l a t k y: Lze obecní poplatek parcelační předepsati z pozemku, pro který bylo uděleno povolení stavební, třebaž nepředcházelo prohlášení pozemku toho za pozemek stavební?

(Nález ze dne 27. března 1933 č. 3385.)

V ě c: Antonín a Františka T. v Č. proti okresnímu úřadu v Praze—Venkov o parcelační poplatek.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Platebním rozkazem z 8. dubna 1930 předepsal obecní starosta v Č. manželům Antonínu a Františce T. jako vlastníkům pozemku č. kat. . . v Č. poplatek podle § 1 pravidel o vybírání parcelačního poplatku. Obecní zastupitelstvo v Č. se dne 5. května 1930 usneslo